

stændighed maa have en Fortrinsret til at leje Bruget paa ny, selv om der er saadanne Ventiler, som at hvis Ejeren selv vil have Bruget, eller han vil overdrage det til sine Børn, Svigerbørn eller Stifbørn, falder Brugerens Ret bort ligesom han ogsaa paa anden Maade vil kunne disponere over Bruget, naar han kan faa Lov dertil af Kommissionen. Jeg skulde mene, at dette, at man giver Køberen en Fortrinsret og sætter en Maksimalafgift, i Virkeligheden er Indgreb, og det er det, det ærede Medlem er med til. Jeg siger derfor til Lykke og takker for Følgeskabet. Det andet skal vi nok klare.

Ordføreren (Hækkerup): Det ærede Medlem Hr. Ulrich udtalte før, at naar disse Brugere blev Ejere, vilde de kommetil at sidde langt daarligere i det end tidligere. Det var et ret kraftigt Angreb paa Ejendomsretten til Landbrug, et Angreb, der for øvrigt ikke er helt uberettiget, idet Ejendomsretten til Landbrug med deraf følgende Pantsætningsret ofte fører til daarlige Vilkaar for Besidderne. Men jeg foretrækker dog Ejendomsret til Landbrug frem for dette private Lejeforhold, netop fordi de, der er underkastet det private Lejeforhold, er saa fuldstændig utrygge, de kan ikke regne med Fremtiden, de er udsat for en hvilken som helst Vilkaarlighed fra Godsejerens Side, naar Tiden for deres Brugsret er ude. Det er rigtigt, at Brugeren sad sædvanligvis for en billig Afgift i gamle Dage, men Brugene var heller ikke meget værd. Efterhaanden som Brugerne har arbejdet disse Udmærksbrug op til at være værdifulde Landejendomme, har Godsejerne særdeles vel forstaaet at forhøje Afgiften. Og netop i indeværende Tid er Godsejerne stærkt i Færd med at faa forandret Afgifterne fra at være en Afgift efter Kapitelstakst — nu falder som bekendt Kapitelstaksten — til at være en Afgift efter Ejendomsskyld, der nu for Tiden er høj. Det er ikke som en Følge af, at vi lovgiver, at Vilkaarene er blevet daarligere for Brugere og Lejerne. Vor Lovgivning maa netop være en nødvendig Følge af de utrygge Forhold, hvorunder de paa-gældende stadig lever.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen mener, at det er et større Indgreb i Ejendomsretten at give en Bruger Købsret til Ejendommen, naar Ejerne vil sælge den, end det, som man fra Flertallets

Side her foreslaar, at tvinge en Ejer til, hvis han ønsker sig en Bruger, da at tage den Bruger, der er. Dette mener jeg absolut ikke. (*Martin Hansen:* Han er ikke tvungen!). Jeg sagde, at han er tvungen, hvis han vil tage sig en Bruger. Dette mener jeg, som sagt, absolut ikke. Og saa maa man heller ikke glemme, at man fra Flertallets Side blander Tredieperson ind i Forholdet, og det vil vi fra vor Side ikke være med til. (Afbrydelse af *Martin Hansen*). Jeg skal svare det ærede Medlem om et Øjeblik, hvis Formanden tillader det, jeg har jo kun en begrænset Taletid, men jeg kan forlange Ordet igen. Altsaa man blander Tredieperson ind i Forholdet mellem Ejer og Lejer, og dette er af det onde. Saa er Vedkommende ikke Ejer, han maa staa med Hatten i Haanden og bøje sig for de Afgørelser, som Kommissionen træffer. Dette kan vi fra vor Side under ingen Omstændigheder tiltræde.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup udtalte — hvilket forbavser mig, eftersom det ærede Medlem giver sig ud for at være Socialdemokrat —, at han alligevel foretrak det private Ejendomsforhold frem for det Brugsforhold, her er Tale om. Ja, naar det ærede Medlem gør det, saa handler han ogsaa i Overensstemmelse med det, som han betragter som værende det bedste, for ved at faa denne Lov gennemført vil han direkte bevirke, at disse Brugsforhold gaar over til Ejendomsforhold.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 88 Stemmer mod 17.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 95 af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5963; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 6447).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.